

Kvenþjóðin og
ástandsnefndin.

3 blöð. Merkt: Jón úr Flóanum.

22.

látid sé stállega gefid, ad það sé mið eðli umma 20 af túsundum, sem
er sé hvernig í lífnum. Það er líka talsamlegt sína líða þess vortu
daga, ad þá sé von á öðrum fjölli líkna þessu, en í stífanu sé þó eigi ad
vortu fyi en síðar, þ. e. allri nefndarinnar og áhöfðunum yfir valdanna!

Hvæð soji meins annars me. ad ra eins eudennis, og in vith eyru, þess þessa?
Hvar eigi hvern fjáðin eigi? Hvern eigi hvern me, Fridarvinnu fél og fjörva
og allt ad þessu, sem hest helji gald þingad til me om eðli eppi við auþetta?

Erigin matandi! „Allt í lagi“!

En í alvöru talad, er hér me heidur fjörva allra og virdinga ad vera, þótt vitan-
legt sé, ad það er eðli allra „halvar“ ad hvidjagdar. Síni þessu, lands og fjáðin
er ad eiddanlega fyrir eod borinn. En þó skal viðmelt með áttu, ad þess eigi allar
þess líka mefend stílid, og þótt í þess fjáðarinnar megi margu misbrosti fjörva, í hinni,
sem stóð heild í fjáðlaginu, engu seld í þess, þótt misjafn vandur fjörva í megi þess.

Það er talad me vortu, hvæð eigi ad gera o. s. f. Þess eigi í vordid! Þess
hvern anna geta eigi vord adrar en þess, ad málid sé hvern anna svo, ad enginn vafi
sé í me þess, hvern anna sekan fjörva og þess með eigin jafn ingu fjörva fyrir eðli.

Ad þess eigin mati líta svo í, ad þótt eðli hvern anna eigi hvern til grafar, þá
sé hinni salkansar. Þetta er minnsto og eigi þess datta þess. En þótt, ad þess
allar undir önnu salkin þess, og ad þess séu allar stílid ad me sama me hinni,
me eðli vortu átt.

Er þess mati vortu í, ad eigi alls fyrir þessu me hafa vord bett í einu
vordid og þess eigi þess til vortu þess líka me þessu, en þess vordur lítid
lída annars þess. Ad minnsto átt, enda eru þess ad e. t. v. fjörva og gleynd.

Jon in Þóannu.

Jon Tilsom
þess samid ofangrinda þess.